

קיבוץ גזית, עלון מספר 1327, 16.10.2015

בעלון הפעם: פותחת את העלון ברכת ראש השנה לקיבוץ, שנראה כאילו נכתבה השבוע ולא לפני חודש.

פרידה מברכה קדרון ז"ל ודיווחי בעלי התפקידים. פתיחת עונת הקונצרטים ופתיחת יוזמה של התחדשות קהילתית, הכרות עם רכזת החינוך החדשה, החלפת דעות בנושא תפילות יום כיפור שנערכו בקיבוץ, הטורים הקבועים וסיכום מקיף במילים ובתמונות של ערב חג ה 65 לקיבוץ.

צילומי החג באדיבות אילנה מ.ק וצבי הולצמן

שבת שלום, בתקווה לימים שקטים שיגיעו במהרה.

כרמית רזיאל - מאיר

שנת תשע"ו נפתחת בסימן 65 שנה לקיבוץ.

עם פרוש השנה החדשה מונה אוכלוסיית הקיבוץ 679 נפש - 305 חברים, 85 ילדים, 32 חיילים ושנת שירות, 58 בבנים בעצ"מ, 131 ותושבים ו 68 ילדיהם.

בשנה שחלפה היינו עדים להמשך ההקצנה בארץ ובעולם. השינויים במזג האוויר היו מעבר לניתן לחיזוי, מגל קור קיצוני בחורף ועד לחום הכבשן וערימת האבק שכיסתה את השמש לאחרונה בקיץ.

עליית האסלם הקיצוני וגל הפליטים ששוטף את אירופה העמידה את העולם המערבי בניסיון לעמוד מאחורי הערכים ההומניים בהם הוא דוגל, כשבמקביל נחתם הסכם גרעין עם איראן, שנקווה ומוביל לאופטימיות ולתקווה. במדינה עברנו בחירות שהביאו עמן תקווה לשינוי שהכזיבה, ואנו עדים לעליית הגזענות, האלימות וחוסר הסובלנות כלפי האחר.

אצלנו בקבוץ, הצלחנו לשמור על הגן הירוק והפורח שלנו, שניצב כאי של שפיות אל מול המתחולל מחוץ לשער. הייתה זו שנה ברוכת עשייה והתפתחות, קלטנו תושבים חדשים, ונפרדנו מחברים יקרים שהיו שותפים לדרך.

השנה הסתיימה בניית שכונת "שיטים" והחברים כבר נהנים מבתייהם החדשים, בתי שכונת הצמיחה הדמוגרפית הולכים ונבנים ובקרוב יאוכלסו ע"י חלק מהמשפחות, תשתיות הקיבוץ קיבלו "מתיחת פנים", כשרק לאחרונה נבנו מגרשי חנייה חדשים, כבישים פנימיים חודשו, ומגרש הקטסל מתחדש. במשק רפת

"נופים" בפעילות של בנייה ואכלוס, כשההמלטות האחרונות הן כבר של עגלות המשותפות לזוג משמר-העמק, גזית, שגדלו ברפת.

כל הפעילות הזו התאפשרה הודות למערך המשק והתעשייה שלנו, שעומדים בפני אתגרים רבים, מתמודדים בהצלחה, ויכולים לשמש בסיס איתן עבור הקהילה.

השנה המשכנו, תוך שיחות, התלבטויות, ודיונים להרכיב את פזל הפרח שלנו, שנקרא "מודל גזית" המייצג את אורחות חיינו. אין זה קל בתוך שגרת היומיום להפנות זמן ואנרגיה לחשיבה על עיצוב עתידנו המשותף. נאחל שנדע ונשכיל לעצב את חיינו אל עבר אופק חדש מתוך הבנות, הסכמות ותחושת שותפות.

נאחל לעצמנו שנמשיך לשמור על הגן הירוק והשפוי שלנו, שנמשיך להיות קהילה חזקה תומכת וחמה, שקולטת וגדלה. שנדע שלום ושלווה בביתנו פנימה וגם סביב, שנזכה לגשמים במועדם, לשגשוג, צמיחה, התחדשות וחברות טובה. ושוביל את עצמנו בתבונה להישגים רבים.

שנה טובה, שנת בריאות ושמחה.

נעה דוד

חברי קבוץ ובנים נפטרים בחודש ספטמבר

אליזבט (גיגי) הולצמן 06/09/2008

גניה ליטוק 08/09/2011

יהי זכרם ברוך

חברי קבוץ ובנים נפטרים בחודש אוקטור

משה גולדמן 21/10/2003

יהי זכרם ברוך

עלון גזית

עורכת: כרמית רזיאל מאיר

ס. עורכת: תמר דרייבלט (קמינצ'יק)

עיצוב גרפי: אילנה מלכין קפואנו

מייל: alon.k.gazit@gmail.com

ת.ד: 265

אמא

זהו זה נגמרה תקופה שיותר לא תחזור, מאז לכתו של אבא, היית הגרעין שסביבו לוכדה המשפחה, כל שבת הייתי מגיע למפגש בביתך, לקפה ועוגה, לשעה של "ביחד", עם כל בני המשפחה שהיו בסביבה והגיעו לביתך, כל מספר דקות, הדלת נפתחת, ומישהו נכנס לו פנימה, אומר שלום ובטבעיות מתיישב לו ליד השולחן או על הספה ומצטרף לשחת החולין שכבר התנהלה בין כולם.

כאשר כל המוזמנים כבר היו בביתך העברנו את קנקן הקפה מהכירה, אל השולחן וכולנו התקבצנו מסביבו לטקס שתיית הקפה המסורתי,

מאז שאני מצליח לזכור את ילדותי, זה קרה, הדיון על העוגה שהכנת, יותר מדי בייצים? יותר מדי סוכר? יותר מדי שמן? למה לא עוגה כזו או אחרת, אין מה לעשות זה בדם שלנו ואנחנו חייבים לקטר על משהו...

ואת, עם הפרצוף המחייך שלך, לא פעם, אפילו לא שמעת מה הייתה ההערה, בסבלנות מדהימה פשוט שמחת שהגענו ולא הורדת משפתייך את החיוך וגרמת לנו לחייך בחזרה ולהבין ש"הכל שטויות".

כאשר אבא נפטר היה קשה לך להמשיך, אמרת שאין טעם לחייך בלעדיו, ולמרות הכל, אספת את עצמך וחזרת לעניינים, תמיד מתעניינת בכל טיול, הרצאה, סרט, או קונצרט. תמיד יצאת לנסות את הכל ולא התכנסת בתוכך ברחמים עצמיים.

גם כאשר שברת את ירך בחורף האחרון והרופאים חששו לנתח אותך, הבנת שהריפוי יוכל להתרחש אם תעשי פיזיותרפיה, וכך, הלכת ועל דעת עצמך, "התגנבת" לבית הסייעודי ועשית את הפיזיותרפיה ולמרות הכאב שהיה כרוך בכך לא הרפית והצלחת להחזיר את היד לפעולה וכך להמשיך לחיות חיים איכותיים בביתך ללא עזרה וסעד, עצמאית וגאה עד יומך האחרון.

אוהב ומגעגע, גל.

מתוך דבריה של רז קדרון (בתו של גל)

סבתא, אני כותבת לך עכשיו מתוך כאב עמוק כשאני מרגישה שמשהו בי מת, הלך, חסר. פחדתי לכתוב לך מהחשש שאני פשוט לא אצליח לדבר... אני נזכרת בשיחה האחרונה שהייתה לנו ביחד, לפני שטסתי לפולין.

ביקשת שאראה את הסרט שלך לפני שאני טסה וכך עשיתי, באתי אלייך עם קצת שאלות או דברים שלא הבנתי, סיפרת לי עוד קצת על הסיפור האישי שלך, ואני זוכרת שכל אותם רגעים שסיפרת לי את הסיפור, רק חשבתי כמה אצילות יש בך שאפילו שלא היה לך אף אחד בעולם ולא ידעת מה יהיה הגורל שלך, לא היית מוכנה לקחת מלחם של מישהו רעב אפילו אם זה יכול להציל אותך.

חשבתי לעצמי מה היה קורה אם אני הייתי במקומך וישר הבנתי- את האישה הכי חזקה שפגשתי! לא הספקתי אפילו לספר לך איך היה לי במסע, וכמה משמעותי הוא היה בשבילי, ככל שהתקדם המסע התמלאתי בגאווה, לא האמנתי שכל כך הרבה עברת בחיים שלך, ועוד אחרי כל הזוועות הללו... הקמת

משפחה לתפארת, טיילת בחצי עולם, ואפילו בגיל שלך לא הפסקת לחוות ולגלות עולם כל עוד את יכולה! לא אשקר לך, חשבתי על הרגע הזה לא מעט, כל פעם הוא היה יותר מפחיד מהקודם, כל כך רציתי להאמין שבחתונה שלי את תהי. האמנתי שרק את עם הרצון שלך והעצמאות הזו שכל כך מאפיינת אותך תילחמי להיות בריאה עד הסוף.

כשבאתי אלייך ביקשתי מכולם לצאת ופשוט אמרתי לך את כל מה שהייתי צריכה להגיד כשעוד יכולת בטוח לשמוע, כמה אני אוהבת אותך, וכמה אני מעריכה אותך, על הבן אדם המדהים שאת איזה סבתא דואגת את וכמה חשוב לך לדעת מה קורה לי כל יום בחיים ושאני אבוא לבקר אותך כמה שיותר...

אני יודעת שהיו לך חיים מלאים לטוב או לרע והמקום שלך שמור בגן עדן ליד סבא וליד כל המשפחה שלך.

רק בקשה אחרונה סבתא, אל תשכחי לשמור עלינו מלמעלה כי את עזבת אותנו בלי שום התראה. עכשיו את כבר לא סובלת, אבל אני מאמינה שאת רואה אותי ושומעת אותי אי שם למעלה אז בפעם האחרונה סבתא יקרה שלי, אני אוהבת אותך ומתגעגעת אלייך יותר מכל דבר אחר!

מתוך דבריה של יערה מאירי-מטלון

סבתא ברכה

אני כותבת כדי להפרד, לחבר מחשבות תועות לכדי זכרון שלם של הסבתא שהיית לי. בחודש האחרון היו סימנים, נזכרתי בעצמי כילדה... ריח של קפה שחור הזכיר לי את הקפה שהכנת בתרמוס כשנסעתי איתכם להביא את זהר והמשפחה משדה התעופה. נזכרתי שבחופש הייתי באה אלייך לצריף של הנהלת חשבונות עם הריח התמידי של עוגיות סנדביץ ונתת לי להתעסק במגירות, לצייר בעט אדום קווים עם סרגל. נזכרתי שביום שישי בערב הלכתי איתך ועם סבא מהמועדון לבית שלכם, כל אחד מכם מחזיק לי יד אחת ואני בינכם מראה לכם שאני יודעת לדלג. נזכרתי בזה לפני כמה ימים כששירה וליבי ניסו לדלג וביקשו שאלמד אותך. גדלתי מאז וככל שהתרחקתי מחיי בקיבוץ, נדמה שכך התרחקתי ממך, כי משנים שלמות יש לי רק שברי זיכרון.

ואז הגיעו הנינות, הבנות שלי – שירה וליבי, וידעתי שהן עבורך אור בחיים. שהן ממלאות אותך בשמחה ונחת וכן – ניצחון. ניצחון שלך אחרי כל מה שעברת בחייך שלך מאז היית ילדה גיבורה ששרדה את התופת, ניצלה הקימה ישוב בארץ ומשפחה לתפארת.

דור נולד לפני 10 חודשים, במסיבה שחגגנו להולדתו קראת, שלא כהרגלך, ברכה קצרה אך קולעת כמו חץ לתוך הלב. "אינני יודעת כיצד לבטא את גודל ניצחוני, אוד ניצל יחיד מהתופת ההיא, אין גבול לאושרי ושמחתי. ניצחתי בגדול!" סבתא, אני מאושרת שזכית להיות סבתא-רבא לנינים שכה אהבת.

לפני שבועיים בשבת כשבאנו אלייך לקפה בצהריים, שאלת, מתי תביאו לי עוד נינים? גיחכנו קצת ושאלנו אותך מה בוער? בשקט את ענית - "אני רוצה להספיק" כל כך כנה ואמיתית.

כשישבתי לידך בבית החולים ובתנועת ביטול שלחת אותי "יערה לך לילדים שלך"... חשבתי עליך. הבנתי מה עומד לקרות וקיוויתי שאם בך או בי יש שמץ של אמונה מהסוג הזה, אז לפחות את עכשיו עם סבא, שם למעלה, בטח כמו שרצית כבר הרבה זמן.

הקיץ מסתיים ועמו החגים והמועדים המיוחדים שלנו, ואנו חוזרים לשגרת העבודה ולימודים. בשבועיים האחרונים נהנינו אפילו ממעט גשם שהשכיח מעט את החום והאובך שאפפו אותנו בחודשים האחרונים.

חג 65 בעיצומו והחודש נהנינו מהפקה מיוחדת לחג פרי עבודתם של חברים רבים שעשו ותרמו מזמנם ומרצם. ברצוני לומר לכולם תודה על הנכונות, המאמץ והתוצאה היפה שקיבלנו על בימת החג ובראש ובראשונה לטלי אלון ומיכל קריספין. זה בהחלט לא היה קורה בלעדיכן וזה בהחלט לא מובן מאליו. כמו כן תודה לשלל החברים, והחברים לעתיד שעלו על הבמה והפגינו את מיטב יכולותיהם.

כמדדי עלון מצורפת לעיונכם סקירה בנושאים השונים:

1. רכב:

בישיבת וועדת רכב שהייתה החודש הוחלטו הדברים הבאים:

- סה"כ ירכשו השנה 7 רכבים קטנים ורכב גדול. נבחן סוג הרכב הגדול לרכישה.

- לאחר הורדת מחיר הקילומטר בתחילת השנה ניתן לראות עדיין יתרה תקציבית בענף הרכב. הסיבה בעיקרה היא מחיר הדלק. לאור זאת החליט הצוות על הורדה נוספת של מחיר הקילומטר.

החל מאוקטובר יורד מחיר הקילומטר בעשר אגורות לקילומטר. עלות הזמן תישאר כפי שהייתה. המשמעות למחיר לחבר היא ירידה מ-0.78 אגורות לקילומטר ל-0.72 אגורות לקילומטר. מדובר בהחלטה חריגה מהחלטות קודמות בהן נצמד המחיר לתמחיר חשב, ויש לקחת בחשבון כי על מנת למנוע גירעונות בענף המחיר נבחן מידי רבעון.

- הודגש בוועדה כי יש לשים לב לניקיון הרכבים. לאחר הטיפול בעמדת התדלוק, אדי התחייב לפעול על מנת לשפר את איכות העמדה, וכן את ניקיון הרכבים. עם זאת גם לחברים יש השפעה בתחום זה ועלינו לזכור כי הרכב בו נסענו משמש גם אנשים אחרים ועלינו להתחשב בהם ולהימנע מעישון ברכב, ולדאוג לניקיון הרכב לאחר סיום השימוש בו.

- לאחרונה שוב אנחנו חווים תאונות של רכבי הקיבוץ בכמות שאיננה מתקבלת על הדעת. למזלנו אין פגיעות בנפש. אנא, נהגו בזהירות שימרו על חייכם ועל הרכוש.

2. בטחון – בערב יום חמישי האחרון יודו אבנים בכפר מסר השכן. מדובר בתופעה פסולה שאנו מגנים בתוקף, ושייתכן ומקורה בשוהים בלתי חוקיים. משמר הגבול והמשטרה נקראו לטיפול נקודתי, ואנו פועלים מול מי שנדרש על מנת ליצור עם שכנינו חזית אחת שמוקיעה את המעשה ופועלת נגד כל התנהגות אלימה. בנסיעה בכפר יש לנהוג במשנה זהירות וערנות.

3. שימוש במבני ציבור לפעילות פרטית

במהלך החגים קיבלתי פנייה של חלק מהחברים בגזית לקיים ביום כיפור תפילה בעזרת רב מסורתי. מדובר היה ביזמה פרטית, וכאדם החי בקהילה שלטעמי חלק מהמסרים שהיא דוגלת בהם היא לכבד את האחרים, אמונותיהם, ודרך חייהם השונות, שמחתי לשמוע על היוזמה. מסגרת היוזמה – הזמנו חברים באופן אישי, ואף נשלח מסרון לחברים המעוניינים להגיע ולקיים אירוע. היות וקיבלתי התייחסות מחברים באשר

לנושא הכנסת הדת לקיבוץ ברצוני להבהיר את עמדותי, שהיא העמדה בה חונכתי בקיבוץ הזה, ולפיה יש לקבל את האחר, גם כשדעותיו או תפיסתו שונים משלי. הפתיחות והקבלה הם הבסיס ליכולת שלנו גם להבין צרכים ומצוקות, ולהתקרב זה לזה בקיבוץ או במדינה. לא מדובר בסיסמאות אלא במעשים, ולכן כשחבר בקיבוץ שלי רוצה לעשות דברים מעט שונה ממני, אבל ללא שום כוונה לפגוע בי, אלא להפך להיטיב עמי ועם הקהילה בה אני חי, המעט שאני יכול לעשות הוא פשוט לאפשר. אינני רואה בכך חריגה מהנורמות הנהוגות בגזית, ואני בטוח כי איש מהיוזמים או הנוכחים (שלא היו מעטים...) יש לומר) התכוונו לפגוע, אלא פעלו מתוך אמונתם, ותוך כבוד מלא לסובבים אותם. ובכל זאת, בהתאם לבקשות שהועברו אליי, הנושא יועלה לדיון בהנהלת הקהילה על מנת לבחון קדימה מהי הדרך המתאימה לפעול בקיבוץ, ובאם נמצא כי אופן הפעולה איננו תואם את אורח החיים והציפייה של החברים בקיבוץ נדאג לפעול באופן שונה בעתיד.

4. ואם כבר יום כיפור – אז, על אף שכבר חלף המועד, ברצוני לנצל את יום הכיפורים כדי לבקש סליחה. תפקיד מנהל קהילה הוא מורכב ונוגע לחייהם של רבים. אני פועל יום יום על מנת לקבל החלטות ולפעול באופן שקול ולהימנע מטעויות. חרף זאת אנשים, ואני בתוכם, טועים לעיתים.

לטעויות שלנו מחיר כבד, משום שעלולות לפגוע ישירות באדם זה או אחר. הקהילה הזו היא לא רק מקום עבודתי, אלא המקום בו בחרתי לקיים את חיי, וככזו, היא וכל החברים בה, יקרים לי. אם פגעתי במישהו ברצוני לנצל במה זו ולומר סליחה. בתפקיד שלי אני נדרש לקבל החלטות לא קלות. ההחלטות נגזרות מהגדרות אורח החיים שהגדרנו לעצמנו. אני משתדל ככל שניתן להימנע מלפגוע, אבל לצערי הדבר לא תמיד מסתייע.

שנת לימודים מוצלחת לכל הילדים והנערים

עמרי סאאל – מנהל קהילה קיבוץ גזית

משאבי אנוש

רחלי ערבה

בעקבות תהליך השינוי בגזית

לאחר שלב הצגת הסימולציה למודל החדש עם המשפחות (80 משפחות) נכנסנו לבדיקה מעמיקה בתחום ההתפרנסות הפרטנית על מנת ללמוד את מצבם של החברים בתחום ההתפרנסות. ולהבין את תוצאות השכר של כל חבר בסוף כל חודש.

תוצאות השכר מושפעות מכמה פרמטרים:

בשכר שעת: אנו בודקים את אחוז המשרה שנדרש מהחבר לעבוד ובדיקה בפועל כמה שעות חודשיות היו בפועל. חברים שמוגדרים ב-100% - השכר מחושב עפ"י תעריף שעת העבודה 186 X שעות חודשיות. (186 שעות בחודש = משרה מלאה) חברים המוגדרים במשרות חלקיות מחושב השכר עפ"י שעות העבודה שהוגדרו בהסכם העבודה. חברים העובדים בשכר חודשי – השכר קבוע ובעקרון אינו

3. התאמה לתפקידים.

ונסתכל רגע לעתיד

ככל שנשכיל לשמר ולפתח את הקיים והחדש, גם אם זה אומר איש ע"י שכירים, כך נוכל בעתיד לתת אפשרויות לחברים במקומות עבודה מתפתחים ומשגשגים.

עלינו להשקיע כל הזמן בפיתוח הקיים וגם בחדש ולשאוף שהענפים בתוכנו יצמחו לעסקים המסוגלים להתנהל כלכלית ולקלוט עובדים. ישנם מקומות עבודה שכיום אנו מתקשים באיש חברים, אך כאשר נרחיב את מעגל החברים ומקומות עבודה קיימים וחדשים, נוכל לשלב חברים מתוכנו.

ולסיום:

אנו צריכים סבלנות ועבודה קשה בפיתוח המקום ואמונה שבקרוב הצטרפו אלינו חברים חדשים.

"כאשר נותנים בך אמון כל משימה הופכת לאפשרית, לעומת זאת, כאשר יש בך אמונה אין משימה שהיא בלתי אפשרית".

הנהלת קיבוץ

נועה דוד

סיכום ישיבת הנהלת הקיבוץ מס' 8 18/09/2015

השתתפו: עמרי סאאל, עמוס גורן, ברכה סלע, שחר רותם, כרמית מאיר, סיטו ספרן, איתי סורוקה, אסף פלג, נעה דוד.

חסרו: אסתר לבנון מורדוך, דבי עצמון, איציק מסרי, יהודה בן חיים.

מוזמנים: מאיה שקד אזולאי

סיכום:

1. דו"ח מקורות ושימושים חצי שנתי – קהילה

עמרי ועמוס הציגו את הסיכום החצי שנתי של הקהילה. ניתן היה לראות שממשיכה עבודת מעקב וניהול פרטנית לגבי כל הפעילויות

והמגזרים, תוך מאמץ מתמיד לצמצם עלויות. חברי ההנהלה שיבחו את עמרי ומנהלי הענפים על עבודתם שמביאה לעמידה בתקציב ואף ליצירת עודף, בנוסף הביעו הערכה להנה"ח על העמידה בלוח זמנים. הסיכום יוצג בשיחת קיבוץ.

2. דו"ח מנהלים

נמסר על פגישה מתוכננת של חברי הנהלת הקיבוץ וחברי הנהלת הקהילה בחודש הבא עם מירב ניב וירון לנדמן מהתנועה הקיבוצית בנושא "סטטוסים בקיבוץ".

מטרה הפגישה היא הרחבת נקודת המבט שלנו לגבי סוגי האוכלוסיות בקיבוץ לאור קבלה לחברות של חלק מחברי הצמיחה דמוגרפית בעתיד הקרוב.

שבת שלום, נעה דוד

משתנה במהלך החודש.

בדיקה נוספת שעשינו היא השוואת השכר שאנו נותנים מול קיבוצים אחרים (בכל שנה יוצאת חוברת סקר שכר של הקיבוצים שנותנת תמונה כללית ויכולת השוואה) וגם דרך טבלאות שכר המפורסמות באתרי האינטרנט להשוואה בשוק בכלל.

תוצאות שנחשפו לעיננו:

1. ישנם חברים העובדים בשכר שעות, לא ממלאים את מלוא שעות העבודה ולכן לא רואים את השכר שאמורים לקבל. ויש באפשרותם למלא משרה מלאה.

2. ישנם חברים שעובדים משרה חלקית – ואין השלמה למשרה מלאה.

3. ישנם חברים העובדים בחוץ בשכר נמוך.

4. ישנם חברים עובדי חוץ שהוצאות הרכב משפיעות משמעותית על שכרם.

פעולות שביצענו ופעולות שבתהליך בניה וחשיבה....

1. הצפנו את נושא שעות העבודה מול אותם חברים שאינם ממלאים את שעות העבודה ואת יכולתם לשפר משמעותית את השכר. וכבר אנחנו רואים תוצאות חיוביות.

2. חברים במשרות חלקיות מודעים למצב ויכולים לשפר את שכרם חברים אלו בתהליך של הגדלת המשרה או בחיפוש להשלמה

3. חברים העובדים בחוץ בשכר נמוך עליהם לנהל שיח עם הממונה עליהם על מנת לשפר שכר.

4. עובדי חוץ שעלויות הרכב שוחקות להם את השכר מנסים למצוא מקומות עבודה חלופיים במקצועם ולהתקרב לאזור (גאוגרפית) על מנת להוריד הוצאות רכב ולשפר את שכרם.

5. אנו שנינו את ההסדר בתחום הרכב ולקחנו בחשבון זיכוי של 9 שעות עבודה אותם לא נמדוד בכסף.

בנושא פתרונות תעסוקתיים

1. הגשנו בקשה לדירקטוריון העסקי לבדוק הגדלת נפח עבודה בחלק מענפי העזר – מצב היכול להביא לקליטת עובדים והגדלת נפח העבודה באמצעים הקיימים והגדלת ההכנסות בענף. הדירקטוריון העסקי קיבל את הבקשה ונמצא בתהליך בדיקה. באחריותו של איציק מסרי.

2. סוויטה בטבע תיירות – נמצאת בבדיקה האם ביכולתנו להגדיל את נפח העבודה – דבר היכול לתת פתרונות נוספים לתעסוקה ופעילות עסקית רחבה יותר.

וקצת על מצבינו הנוכחי:

אנחנו צריכים לזכור שכח העבודה שלנו הוא קטן ויש מספיק תפקידים ועבודות בתוך קיבוצנו, המאיישים אותם עובדים מבחוץ. היום קשה לנו למצוא חברים שיקבלו על עצמם תפקידים וכל אחד מסיבותיו הוא. אנו מנסים לבחון כיצד בכל זאת ניתן להגיע לחברים שלנו על מנת שיקבלו על עצמם תפקידים.

במה דוגמאות למחסומים בסירוב לקחת תפקיד:

1. הקשר האישי הקרוב מידי לאוכלוסייה מהווה מחסום רגשי.
2. תפקידים שבהם יש קדנציות מונעות בחלק מהמקרים את החבר לקחת תפקיד.

סיכום ישיבה 8.10.15

1. החלק החגיגי של הישיבה, אשר מהווה ישיבה ראשונה לשנת הלימודים תשע"ו, יוחד לפרידה מאגי מינהלת החינוך, וקבלת פנים לקלאודיה, מינהלת החינוך החדשה שנבחרה לאחרונה. הושמעו מילות תודה והערכה לאגי, אשר נכנסה לתפקידה כהקפצה מתפקיד מינהלת החינוך הבלתי פורמאלי לניהול הכללי, בשל נסיבות שנוצרו ובתקופה לא קלה מבחינת תהליכים שהתנהלו במערכת החינוך, והצליחה ליצבה, לעבוד בשת"פ מלא ויעיל עם מינהלת הגיל הרך והצוותים ועם מינהלת החינוך הציבורית ומנהלי הקהילה ומש"א.

היא השקיעה בייצוב מערכות ההדרכה של חברת הילדים ושל הנעורים, ושיפרה את מערך ניהול העבודה בחינוך בעזרת רחל ש, סדרנית העבודה בפועל.

הושמעו מילות ברכה ואיחולי הצלחה לקלאודיה, המנהלת הנבחרת הנכנסת, שבאה עתירת ניסיון בתחומי החינוך ("בשדה") וניהול חינוך, וחדורת כוונות טובות (והתרשמות ראשונית טובה מאד) בהקשר של מערכת החינוך בגזית.

שתי החברות נשאו גם הן דברים מטעמן.

אגי פירטה מעט לגבי הקשיים, התהליכים ושיתופי הפעולה, והשיפורים שהשתדלה להכניס בתפקידה, וקלאודיה פרשה מ"האני החינוכי שלה", מהתרשמויות הראשונות (מערכת טובה ומסודרת, ונקודות שהצריכו התייחסות וטיפול מיידיים), ורצון לתקשורת זורמת וחיובית גם עם הצוותים, ההורים ובעלי/ות התפקידים. בהצלחה לכל אחת מהחברות, אגי וקלאודיה, בדרכן החדשה. ועד כאן החלק החגיגי.

2. בחינת ביצוע החלטות של המינהלת משיבות קודמות:

א. דווח על בניית מערך הליוי לביה"ס, שעבר מעט שינויים במהלך ההתכוננות לפתיחת שנת הלימודים, גם בשל ענינים לוגיסטיים וגם בשל שינויים פרסונליים.

העיקרון נשאר בעינו: ליווי הילדים באוטובוס ההסעה הוא באחריות מערכת החינוך שלנו, אך התמודדות בפועל עם סוגיות משמעת ובטיחות בנסיעות (לאחר "טיפול" במקום, ודיווח לביה"ס) היא באחריות ביה"ס, כפי שמקובל בכל מקום במערכת החינוך, בשת"פ עם ההורים.

כדי למנוע אי הבנות, סוכם שהדברים יובהרו שוב במפורש בשיחה של מנהל הקהילה ומנהלת החינוך עם מנהלת ביה"ס וביידוע המועצה האזורית.

מרכיב נוסף בהקשר להסעות: טיפול בהקדם בכל נושא הבטיחות באזור התחנה של ההסעה, הן מבחינת גידור המקום לאפשר עלייה מסודרת לאוטובוס והן מבחינת התייחסות ל"הסעות" של ההורים המביאים את ילדיהם לתחנה.

ב. דווח (אם כי הזמן קצר מכדי להוות בחינה אמיתית, וידווח שוב לקראת חנוכה) על ההתארגנות החדשה של חברת הילדים, שנועדה לאפשר גם ימים בהם יש פעילות בשעות נפרדות וייחודיות, לצעירים ולבוגרים. וזאת עד למועד (סביב פסח) בו יתאפשר לקיים פעילות נפרדת כזו בשני מבנים שונים.

האתגר העיקרי בשלב זה, בשל שינויים פרסונאליים, הוא בנייה של צוות הדרכה קבוע ומתאים שאכן יקיים את הקשר

הנאות והמותאם גילית עם כל ילדי/ות החברה, ויאפשר את קיום המוטו החינוכי שלנו: קשר עם...ועד.. אחרון החניכים/ות בשל החשיבות הפדגוגית והחברתית של קיום חברת ילדים שצומחת ומתפתחת עם יחס והדרכה מתאימים, ולא רק או בעיקר כ"חברויות" בבית או לעיתים, בשולי החברה.

התקיים דיון קצר הן על האתגרים של בניית הצוות, בניית תכנית מענינת ומתאימה לגילאים השונים, ועל הצורך גם בשת"פ של ההורים לחיזוק ההשתתפות בחברת הילדים

ג. ומעניין לעניין באותו עניין: מדריכי הנעורים דיווחו על התפתחויות במערכת הקשרים שנוצרו עם הנערים והנערות, על המאמץ המושקע בפיתוח ההשתתפות של הנערים/ות בפעילויות, ובפיתוח האג'נדה של העצמה ועצמאות ויוזמה אצל הנערים/ות.

קיבלנו דיווח על תחושת ההצלחה של הטיול הגדול שזה עתה הסתיים (לאחר שנידחה מהקיץ) ורחלי ע. מינהלת מש"א, מסרה הערכה מאד חיובית לעבודת המדריך והמדריכה, אלון וארבל. היא הזכירה את התקופה מאתגרת שבה נכנסו המדריכים החדשים לעבודה, את הקשיים שעימם התמודדו בסבלנות ובנחישות ובלי "רעשים" במערכת ואת התחושה שקוצרים עכשיו פרות טובים. המון איחולי הצלחה להמשך. המדריכים גם דיווחו על הקשר עם הפעילות התנועתית, וכאן נצטרך להמשיך ולעקוב ולקוות לשת"פ מוצלח.

ד. נדונה הסוגייה של הכנה והצגה של תכניות העבודה של הצוותים השונים בחינוך החברתי-קהילתי. הצוותים המקצועיים צריכה להכין תכנית עבודה, אך עלתה בברור גם הציפייה לשתף ולשמוע את קולות ההורים בפרט, והקהילה בכלל, בדבר ה"חזון החינוכי" או ה"אג'נדות החינוכיות" שמהן רצוי לגזור את תכנית העבודה.

הדיון נסוב סביב השאלה מה אמור להיות קודם למה.

בפועל, הדברים קשורים קשר הדוק גם לתכנית שפיתחה אגי ביחד עם מינהלת החינוך, בדבר שאלוני העמדות שחילקנו ואת סיכומיהן פירסמנו, ובעקבותיהם הובטח דיון ציבורי "שולחנות עגולים" על עקרונות החינוך החברתי-קהילתי שלנו.

ולכן, הצוותים החינוכיים יכינו טיוטת תכנית עבודה (וכידוע כל תכנית היא גם בסיס לשינויים). ובמקביל, הוקם צוות להכנה וארגון של המיפגש הציבורי: אגי, קלאודיה, חגי, הילי ואסתר. כמובן שתהיה השקה והפרייה בין שני המסלולים שסיכומיהם יעלו בישיבת המינהלת הבאה.

ה. נושא שחשיבותו הובהרה כבר בישיבות קודמות, ויש לקדם את הדיון בו הוא נושא עבודת הנערים/ות בענפי הקיבוץ. ייתכן שהנושא יעלה בדיון הציבורי, אך יש להכינו כיאות גם במסגרת מינהלת החינוך הציבורית: גם ברובד העקרוני וגם ברובד הפרקטי: למה...כמה...איפה...איך....

מה אחריות המערכת...מה אחריות הענפים וכו'.

לפני מספר חודשים נפגשנו, מספר חברים, מתוך רצון להוסיף נופך חדש לפעילות התרבותית קהילתית בגזית.

התגבש צוות הרוצה להקים בגזית קהילה יהודית חילונית הומניסטית.

בין הרעיונות שעלו: חידוש קבלות השבת ויצירת קבוצה ללימוד נושאים הקשורים ביהדות.

אינני רוצה להכביר מילים על הנחיצות של קהילה כזו הקיימת בלא מעט ישובים וקיבוצים באיזור (למשל בעין-דור ובנהלל). כל אותם מקומות שמתקיימת בהם קהילה תופסים את היהדות כתרבות ולא כדת, וכך גם אנחנו כחילונים יכולים להתחבר אליה. אנחנו – הצוות – מרגישים שפעילות כזו המחברת אותנו עם השורשים של עמנו, עם התרבות של עמנו, תוסיף מימד נוסף לחיי התרבות בגזית.

חשוב לנו להדגיש שאין קשר בין הפעילות שאנו מתכננים לפעילות של הרב הקונסרבטיבי שהתקיימה בקיבוצנו.. מצד שני יכול להיות שאנו באים למלא את אותו חלל שניסו למלא מארגני התפילות באולמון, אבל בגרסה חילונית.

מה יתרחש בפועל?

קבוצת שיח"ה:

ביום חמישי ה-8 באוקטובר יצאה לדרך קבוצת לימוד בחברותא הנקראת שיח"ה (שוחרי יהדות חילונית הומניסטית), בהדרכתם של טלי גורן ספיר ויהונתן נילי.

הסדנה תתמקד בתקופה הראשונה בקריאת טקסטים מן המקורות ובדיון עליהם ותתכנס אחת לשבועיים (תלוי פרסום מפורט בלוח המודעות).

בשלב שני נשלב מרצים שונים בתחומים שהקבוצה תעסוק בהם.

קבלות שבת:

נציין את קבלות השבת אחת לחודש, במטרה לקבל את השבת בשירה, ניגונים וטקסטים מתאימים.

הרצון הוא ליצור אוירה של חגיגות עם כניסת השבת ובעיקר חוויה משותפת ומשתפת. קבלת השבת תתקיים במועדון ותפורסם מודעה על המועד והשעה.

נשמח לראותכם. הצוות המכין את קבלות השבת: רחלי קרן, יעל סורוקה ומימי כהן.

צוות הקהילה הוא: איציק סרוגו, יעל סורוקה, מימי כהן, טלי גורן ספיר, רחלי קרן, יהונתן נילי, ליאת מטה, ואיתן קליש.

בשם הצוות: איתן קליש

קול המוסיקה הקאמרית

עונה 25 בגזית

לקראת קונצרט

בסוף חודש אוקטובר ש"ז תיפתח עונת הקונצרטים ה-25 של הסדרה שלנו, "קול המוסיקה הקאמרית בגזית" בקונצרט חגיגי, כיאה לשנת חצי היובל.

הפסנתרנית אסתרית בלצן, שזו לה הפעם השלישית בגזית, תנגן את אחת מהיצירות הגדולות ביותר שנכתבו אי-פעם לפסנתר, קונצ'רטו "הקיסר" מאת בטהובן, ותספר עליו בדרכה המקורית והמיוחדת.

"קונצ'רטו הקיסר", קונצ'רטו לפסנתר מס' 5 במי במול מז'ור, אופוס 73 של לודוויג ואן בטהובן, היה הקונצ'רטו האחרון שלו לפסנתר.

היצירה נכתבה בשנת 1809 בווינה והוקדשה לארכי דוכס רודולף, פטרונו ותלמידו של בטהובן. ביצוע הבכורה היה בדצמבר 1810 בלייפציג.

הקונצ'רטו נכתב לפסנתר סולו, שני חלילים, שני אבובים, שתי קלרניות, שני בסונים, שתי קרנות, שתי חצוצרות וכלי מיתר.

ליצירה שלושה פרקים:

1. אלגרו. 2. אדג'יו און פוקו מוסו. 3. רונדו – אלגרו מה נון טרופו.

את הקונצרט החגיגי הזה נקדיש לחברתנו היקרה יניקה אשל, אשר הפיקה והנחתה את הסדרה הקאמרית במשך חמש שנים רצופות, במקביל לניהול הבית הסיעודי, עד אשר הרגישה שהעומס רב וכבד, והעבירה את השרביט הלאה. יניקה הנחתה את הסדרה בטוב-טעם ואפילו מעט השגיאות ששגתה בעברית, הוסיפו נופך של חן להסבריה.

היא הלכה לעולמה בסוף יוני האחרון בגיל 64, והיא חסרה לנו מאוד.

קולה הצלול והנעים ימשיך ללוות אותנו עוד ימים רבים. יהי זכרה ברוך.

אנחנו ניפגש במועדון ביום חמישי

20.30 בשעה 29.10.2015

להתראות, מיכל ק.

אבני גזית – חג ה-65 לקיבוץ

• לכל אחת מהקבוצות שהופיעו בערב היה ליווי מתוך הצוות המוביל, והשתדלנו להתעדכן כל העת, ככל שאפשר היה.

• כדי שלא להכביד על החברים, דאגנו לכך שבערב החג תוגש ארוחה קלה מותאמת בחדר האוכל. בדיעבד נראה שההחלטה הייתה נכונה ומתאימה לציבור הרחב.

• אין בידינו מספר מדויק של המשתתפים בערב, אבל בהערכה גסה אנחנו יכולים לאמוד שמדובר בין 800 – 900 נפשות, כך, פחות או יותר, תכננו.

• בתום התכנית ניצלו רבים את האפשרות לשבת על הדשא הגדול, להתכבד במשקה, בעוגות ובמאפים, ולגלגל שיחה עם האורחים. המחזה, שקיבל צבע באמצעות הבלונים המפוזרים בשטח, היה מרהיב ומלבב.

תודות

אי אפשר לחתום את הסקירה הקצרה הזאת, מבלי להוסיף דברי תודה:

ראשונה – טלי אלון, שתרמה לחג מניסיונה העשיר, ממרצה, מכוחותיה (ומכוחותיו של יריב...) – ללא ליאות, והניעה את המערכת המורכבת של הפקת אירוע בסדר גודל שכזה בכישרון וביצירתיות רבה. קבלי חיבוק קולקטיבי ענקי.

למיכל קריספין, השותפה לכל אורך הדרך, בעליות בירידות ובפיתולים שלה, שעודדה, והתעקשה, כתבה וחרזה, והכל במרץ ואנרגיות שלא תמו, וימשיכו לעוד ערבי תרבות רבים. תודה גדולה מיכל!

איציק סרוגו, כשלצידו חבורת נשים מוכשרות - **דיאנה עוז**, **שירלי מינה**, **נעה קולודנר** ואחרות – טרח והשקיע, ובין לבין, ציין את יום הולדתו ה-70 בטיול קצר לחו"ל ובחגיגה משפחתית. שיהיה במזל טוב!

אורן לפידות, במסירות, בחיוך, ברוח טובה, בהמון השקעה ומחשבה, סייע רבות בתחום ההגברה והארגון. מגיעה לו תודה מיוחדת!

קלרה שורר והדר אלרום – קשטו לנו את החג בתמונות יפהפיות, וברגע האחרון התגייס גם **אברהם ס.** וצרף לנו תערוכה מרהיבה מצויריו. תודה רבה!

עקיבא וילנד, המתעד האולטימטיבי של חיינו בגזית לאורך עשרות בשנים, סייע בעריכה, בחומרים, בעצה טובה ובתיעוד החג, יחד עם **גיל נאור**, **רוני וילנד** ו**אלון לובנפלד**. ולצלמי התמונות - **צבי הולצמן ואילנה מ.ק.** בזכותם תישאר לנו מזכרת מרגשת גם לימים הבאים. מודים על כל אלה!

איך הכל התחיל?

ביואר 2015 הזמנו כ-15 חברות וחברים משכבות שונות בקיבוץ, כדי להתחיל ולגלגל מחשבות ראשונות על חג ה-65 לקיבוץ.

המשתתפים גלגלו רעיונות, שרבים מהם באו לביטוי בעשייה לקראת החג ובחג עצמו.

סוכם לקיים את הערב המרכזי במהלך חגי תשרי ושמנו נקבע "אבני גזית". השם נועד לבטא את רעיון הבית הקיבוצי, שנבנה אכן על גבי אבן, שכבה על גבי שכבה.

שלבי הביצוע

• הקמנו צוות היגוי מצומצם, שמנה את איציק ס, טלי אלון ואנוכי. איציק היה אחראי על תחום הריקודים ועל "הבוסתן הספרדי", מיכל על החלק המוסיקאלי, על "יד לפה" ועל דברי הקישור וטלי – על החג כולו, עם כל המורכבות שבו. הקמנו צוותי משנה לכל תחום, והרשימה ארוכה מכדי לפרט את שמות החברים הרבים שהשקיעו מכל הלב ממרצם ומזמנם.

• קלרה שורר והדר אלרום קבלו על עצמן להכין תערוכה לקישוט קבוע בחדר האוכל ותערוכה לערב החג.

• בחרנו למקם את החג ליד מגדל הסילו, כדי לחדש, לרענן, וליהנות מפנינת החמד הזאת, על כל מרכיביה האוטנטיים והמיוחדים. הבחירה הזאת חייבה אותנו להתמודד עם מכשולים שונים שעמדו בדרך, אך נראה שהיה "שווה".

• פנינו לחברים רבים מהשכבות השונות בקיבוץ והצענו להם להכין מופע שיתאים להם ויתאים לחג. לצערנו, ההיענות הייתה חלקית, ולכן לא כל שכבות הקיבוץ באו לביטוי מעל הבמה.

• שכרנו את שירותיהם של כוריאוגרפית – שירי מדן-מגל מ"אלון הגליל" ומנצח למקהלה – רועי שמש מ"מזרע". תרומתם של השניים, שהם מקצועיים וגם מקסימים כבני אדם, הייתה מאוד חשובה ומאוד מעשירה.

• שכרנו את שירותיהן של חברה מקצועית להקמת הבמה וחברה אחרת להגברה ולתאורה. היה לנו חשוב מאוד שהמרכיב הטכני לא יפגע בהשקעה הרבה של כל המשתתפים בערב הזה. היה לכך מחיר כספי "מכובד", אבל נראה לנו שהיה נכון לפעול כך.

• פרסמנו את התאריך המיועד של הערב המרכזי בשני עלוני-קיבוץ, חודשיים וחודש לפני המועד. בני הקיבוץ לדורותיהם הוזמנו להיות שותפים מלאים. כשלושה שבועות לקראת הערב המרכזי, הגיעו לכל בתי הקיבוץ נערים ובידיהם הזמנות לחג, בצרוף שוקולד סמלי. גם בהזמנות הודגש שבני הקיבוץ לדורותיהם מוזמנים באהבה. היה לנו חשוב שהמשפחות והחברים הקרובים ידאגו להזמין את הבנים ואת חבריהם. רבים אכן עשו זאת.

בתמונות קצרות, בכישרון ובחן.
השמינייה המופלאה מ"בנקיבוצו",

וכמובן – צמד המנחים המקסימים, שהניחו בטוב טעם
ובהומור מקורי אבן על גבי אבן – ובנו את הערב הזה: רז בר-
שדה=פּלס וסיטו ספרן=אבני. חיבוק גדול לכם!

ולכל מי ששכחנו (ואין ספק שיש גם כאלה...) סליחה על
ששכחנו ותודה רבה על תרומתכם בשם כולנו.

אחרונים חביבים – חברי גזית, בני הקיבוץ
לדורותיהם, תושבי גזית ואורחינו כולם – תודה
על שהייתם איתנו, תודה על שפרגנתם וידעתם
להודות, לומר מילה טובה ולשמוח ביחד ביום
ההולדת ה-65 של ביתנו-קיבוצנו. מזל טוב וחג
שמח!

צוות החג

ובהזדמנות זו של תודות וסיומות...

אריק כהן שותפי לתרבות במהלך השנה סיים את
תפקידו בתרבות לטובת יקב מזרחי, (בהחלט יותר
שווה), תודה לאריק על שיתוף הפעולה המלא במהלך
השנה על הרעיונות, היצירתיות ועל הזמן שהשקעת,
בהצלחה לאריק וסתם שתדע שמי שהיה פעם
בתרבות...נשאר לעולם בתרבות, תתכונן לטלפונים.

אסתר מורדוך-לבנון שילבה את בימוי "יד לפה" עם מסעותיה
ליבשת הקנגורו, וגרמה לבני ה-70+, תוך הפעלת לחץ מסיבי
מתון ביותר, לזכור בע"פ טקסטים ארוכים ומסובכים, כשנשמעתם
כמעט פורחת להם. מי עוד מסוגל??? תודות!

ענבל שולשטיין, נועה עוז ודור ההמשך, נעה לוין, הדר
ועופר אלרום, עמוס ה, ופרנסיס האחד והיחיד, הצחיקו
אותנו עד דמעות, ודמותו של השפן/הארנב, תלווה אותנו בחיך
עוד ימים רבים. תודה-תודה!

אביב, יוני בן-ארצי ואלי רבינוביץ' שהגיע להושיט יד
הישר משדה התעופה – הפיקו בשיתוף פעולה עם משפחת
ביניארד – שירלי, מארק והבנות, עם משפ. הרשקוביץ –
לדורותיה ושותפים נוספים, כמו סיטו, נעה לוין ואחרים,
סרטון מושקע, עוקצני ומשעשע. הוא עלה להם במעט מאוד
שעות שינה, אבל היה כדאי. תודה לכולכם, וגם לנטלי, חברתו
של אביב, על תרומתה ללוגיסטיקה.

כאמור, משפ. הרשקוביץ תרמה לתוכנית החג ברוחב לב,
אבל גם בתחום הביטחון, כרגיל, ללא עזרתם, אי אפשר היה.
יענקלה ושגיא, בתורות, שמרו במשך למעלה מיממה על כל
הציוד האלקטרוני הרב, מה שהבטיח שקט ותחושת ביטחון
לכל הנוגעים בדבר. תודה לכם!

תודה לענת ברנד ולעוזרותיה על האיפור.
לנערי הבמה הנהדרים עילם סורוקה שקד קרן ואיילון
אלעזר

תודה לברי בירן על העזרה בלוגיסטיקה, כל בקשה נענית
בחיוב ובחיך
תודות לאלמוג ליפשיץ, רוני בינדמן ומאור כהן על העזרה
הלוגיסטית בארגון החג וכמובן על החיסול והפירוק בסיומו וכל
זה בנועם ברצון טוב ובחיך.

תודה לטלי גס ולדקלה רותם על סידור תערוכת הנוסטלגיה
המרגשת על לוח המודעות

תודה ענקית מגיעה לכל המשתתפים על הבמה:
עשר הרקדניות המקסימות, בנות הנעורים שלנו, בניצוחה
של שירי מדן-מגל.

שמונה-עשר (ח"י) חברי המקהלה, שהגיעו לחזרות
במסירות ובאחריות יוצאת דופן ומעוררת השראה, בעוד אחדים
מהם נאלצים לוותר על משחקי כדורגל גורליים, חוללו כמעט
נס, בניצוחו של רועי שמש החמוד והמוכשר.

שני הזוגות המפנטזים לבית בראל ולבית דימנשטיין ועקיבא
לחצי יום, מ"יד לפה",

שבעה עשר אנשי "הבוסתן הספרדי", שסיפרו את סיפורם

חג 65

ערב טוב וחג שמח לכל הנאספים כאן הערב, חברים, בני קבוץ ומשפחותיהם, תושבים ואורחים יקרים, אני שמחה ונרגשת כבת גזית לעמוד כאן הערב, ליד מגדל הסילו, מול הרפת, מקומות בהם טיילתי כילדה, אליהם הובלתי בעגלה את ילדי, ועכשיו את נכדי, ולברך את הקיבוץ.

תראו מה התרחש כאן ב 65 שנה!!

גבעת טרשים חשופה ויבשה ללא מים מול טירה, הפכה לגן ירוק ופורח. קיבוץ צעיר בלב שממה ובו עשרות בודדות של צעירים מאירופה ודרום אמריקה, הפך לקיבוץ רב דורי מצליח ומשגשג.

אומנם שינוי זה כביכול גשמי וחומרי למדי, מאין גדול בנקודת ההתחלה, אנחנו גאים היום ביש ענק!! אך המחולל העיקרי לו טמון דווקא ברוח

ובבלתי מוחשי. אפשר לתמצת אותו במילה אחת – אמונה!! אמונה באדם, אמונה בדרך, אמונה בעצמי – בעצמנו.

תראו מה כוחה של אמונה יוקדת בלבבות צעירים. האמונה הצביעה על כוון ונתיב לבניית עתיד אחר, שמבוסס על ערכי צדק, שיתוף ושוויון. היא דרשה וויתור אישי וגייסה כוחות. היו שנים של מחסור ולא היה קל, אך הנחישות, הדבקות ושוב האמונה, הגדילו את אשראי החלומות והורידו את הריבית עליהם, כשחבורות צעירים נוספות מהארץ ומארגנטינה מצטרפים ותורמים מכוחם וכישוריהם.

כך, נדבק על נדבק, בעקביות ובצניעות צמח הקיבוץ, כשתוך כדי בניית הבתים, גדילת העצים והתבגרות הילדים, התבססה והתרחבה החקלאות, הוקמה והתעצמה התעשייה, שמבטיחה משענת איתנה ליצירה התפתחות והמשכיות.

קיבוץ גזית היום הינו יצירה אנושית מורכבת וגדולה.

חיים כאן אנשים במגוון גילאים עם מגוון עמדות ודעות, ואולי גם חלומות, העוסקים יחד בעיצוב אורח החיים המשותף.

לכל אחד מאתנו תפקיד בבניית היצירה המשותפת, שבניגוד ליצירת אומנות היא אינה סטטית, אלא מלאה בתנועה ובזה כוחה ויופייה.

נברך את עצמנו, שנמשיך לפתח ולהתפתח, שנדע בהידברות ובשיתוף פעולה להתאים עצמנו לשינויים, תוך שמירה על הלז מן הקליפה, ותוך אמונה בעצמנו ובדרכנו.

שנמשיך ליצור ולשמור על קהילה תומכת, חמה, תוססת, מצליחה ומשגשגת, שיודעת להגדיר את דרכה בכל פעם מחדש, מעמידה אתגרים ויכולה להם, שקולטת את בניה, צומחת ומתחדשת, שטוב לאנשים שבה וטוב לחיות בה.

חג קיבוץ שמח !

נעה דוד, יו"ר הקיבוץ

חג 65

"יום הולדת שמח גזית"....

היכוננו.... אל המסע משפחתי מרתק
"בעקבות המטמון האבוד של אבני גזית"

בקבוצות קבוצות יצאו המשפחות רכובים על גבי סוסים, בנסיעה אתגרית ברכבי טום קאר הנהוגים על ידי הנוסעים עצמם(בעלי רישיון בתוקף) , במסע ניווט רגלי ובגלישות אומגה ומטווחי ירי בחץ וקשת ורובי צבע , בהם יקבלו המשתתפים רמזים בכל תחנת פעילות - היכן מוצפנים "אבני גזית האבודים". קבוצת המשפחות הראשונה שתרכיב את חלקי אבני גזית האבודים לתמונה מושלמת - תזכה בפרס ייחודי מבית "סוויטה בטבע"- "חוויית הרכבים"

"שדות סודות שבעמק"

וותיקים- טיולים ואגדות בעמק

מסע מרתק ומודרך בין העוגנים וסיפורים של "המדינה אשר בדרך"... הפינות: רכבת העמק המתחדשת, שיח' אבריק, אלוני אבא והטמפלרים והגעה למתחם "שירת גן עדן" בכפר הבדואי טבאש. מפגש מרתק עם שיח' הכפר מוסטפא טבאש וסיפורו המרתק "שדות סודות שבעמק".
בכל אתר ימצאו הוותיקים חלק מאבני גזית האבודים ובסופו של יום ירכיבו את התמונה המושלמת.

*במהלך היום קבלת פנים מפנקת, עמדות שתייה חמה/קרה ובסיום ארוחה צהריים קלה
בסיום היום חוזרים לגזית כל קבוצה בזמנה שלה. מתקלחים נחים וחוזרים לארוחת ערב משותפת "על האש".
הרשמה על לוחות המודעות בתאי הדואר, אנא הקדימו להירשם על מנת שנוכל להתארגן בהתאם.

היום יתקיים ביום שישי 30/10 החל משעות הבוקר

תפילות יום כיפור בגזית

מגוון דעות

ביום כיפור האחרון, התקיימו, לראשונה בגזית מפגשי תפילות אליהן הוזמן הציבור. אני יודעת שהדבר עורר עניין ודיון ציבורי רחב, והעלה דעות ומחשבות שונות. מאחר ולא נערך דיון כזה מעל "במה רשמית" חשבתי שיהיה מעניין לתת לכך מקום בעלון הקרוב. אני פונה אליכם, לכתוב דעה / עמדה / מחשבה / חוויה אישית.. הקשורה בעינייך.

אשמח מאוד לשיתוף פעולה ואודה אם תעבירו את המייל הזה לאנשים נוספים שנראה לכם שירצו להשתתף.

זה היה נוסח המייל ששלחתי למספר גדול של חברים, במטרה לפתוח בעלון דיון ציבורי בנושא. אני מודה לעונים ומזמינה חברים נוספים המעוניינים להגיב בנושא זה ובכלל, לכתוב אלי.

איתן אוסטרובסקי:

בית הכנסת היה לאורך 2000 שנות גלות לא רק בית תפילות אלא מרכז למפגש חברתי של הקהילה. הקיבוץ חרט על דגלו יצירה תרבותית שונה מהגלותית תוך התנערות מהביטויים הדתיים. כך היה בגזית מאז תחילת הקיבוץ תוך יצירה של תרבות ייחודית בלי מאפיינים דתיים.

אישית, בשנים האחרונות נחשפתי ועוסק בנושאים רוחניים ובנוסף התעורר בי צורך להתקרב למסורת היהודית עתיקת ימים. כתוצאה מכך הגעתי לבית כנסת בימי כיפורים, צמתי, לקחתי חלק בהקפות שמחת תורה ועוד. כל העיסוק הזה מלווה בכבוד והערצה לדרך הקבוצית אליה תרמתי עד היום.

לפי מה שהתרחש ביום הכיפורים יתכן שקיים בקיבוץ רצון למפגש חברתי מסוג אחר או עם תכנים אחרים. לעניות דעתי חברי גזית (במיוחד החברים) יכולים להתעלם או לחליפין לשקול את "הפרטת האמונה" במסגרת הדיונים על הפרטות עתידיות. רק לאחר דיון ציבורי ואישור מהלך ההפרטה - קרי ויתור על הדרך החילונית הבלעדית לטובת ריבוי גישות - תנתן האפשרות לעריכת תפילות בתוך הקיבוץ. עד אז יש לצפות מכולם - מוסדות, חברים ותושבים - לנהוג ביחס מכבד לתרבות המקום.

דבי שוורצר:

אני חושבת שהיזמה לפתוח סוג של בית כנסת ביום כיפור היתה ממש נהדרת. אנחנו חיים בעולם ובמדינה הטרוגנית שיש בה את כל הצבעים, הדעות והאמונות ואנחנו כחברה פתוחה, סבלנית וסובלנית צריכים לאפשר לכל אחד לחיות את החיים שלו לפי מה שמרגיש לו נכון. אז שלכולנו תהיה שנה טובה !!

איתן קליש:

האם לאפשר תפילה במקום ציבורי בקיבוץ? כמי שהשתתף בתפילות שנערכו באולמון וגם חבר בצוות שמנסה לקדם בגזית קבלות שבת וסדנה של יהדות חילונית, אני רצה להדגיש כי אין קשר בין שתי הפעילויות הללו. הפעילויות האחרונות תהיינה בעלות אופי חילוני לחלוטין. השתתפתי בתפילות והשתעממתי לא מעט.

הכרות עם קלאודיה פופר

תמר דרייבלט (קמינצ'יק)

אחרי החגים היא הזדמנות מצוינת להכיר את מנהלת חינוך שנכנסה לתפקידה עם פתיחת שנת הלימודים. קלאודיה פופר מגיעה אלינו מקיבוץ דליה, שבו סיימה את תפקידה זה. "אחרי ארבע שנים (קדנציה שניה), אני שמחה לעשות את התפקיד בקהילה אחרת."

הרקע של קלאודיה כאילו נתפר למידותיו של קיבוץ גזית: בשנת 1981 עלתה לארץ יחד עם גרעין של השומר הצעיר שהתיישב בקיבוץ מצר, שם הכירה את בעלה ונולדו להם שלושה בנים (תאומים, כיום בני 30, ובן בן 23).

"עזבנו את קיבוץ מצר בגלל הלינה המשותפת, היה לי מאוד לא פשוט אף על פי שניסו ללכת לקראתי ואפשרו לילדים לישון בבית."

ידענו שבדליה הם כבר עברו את השלב ולכן בחרנו להקים בו את ביתנו מאז ועד היום."

עם הקליטה בדליה עבדה קלאודיה כשנה בגיל הרך אז נשלחה ללמוד 'גננות מובילות' באורנים והמשיכה בחינוך 11 שנים נוספות. אז יצאתי ללמוד ייעוץ והדרכה והתחלתי לנהל את הגיל הרך.

אחרי קדנציה בתפקיד המורכב חזרה לעבוד בבית התינוקות, הפעם בקיבוץ משמר העמק עד שנקראה שוב אל הדגל "חיפשו מי שינהל את תחום משאבי האנוש בדליה ונשלחתי ללמוד תואר בשירותי אנוש באקדמית עמק יזרעאל, תוך כדי הלימודים ניהלתי את הגיל הרך בכפר החורש, שם הכרתי את עליזה.

עם תום הלימודים שבתי לקיבוץ לארבע שנים נוספות בחינוך הגיל הרך. עכשיו הגיע הזמן לשינוי."

ממבט מבחוץ, איך נראית מערכת חינוך בגזית?

אני עדיין לומדת את הדברים, מכירה את הצוותים. המערכת מאורגנת, פועלת על הגישה של התנועה הקיבוצית כך שסך הכל הגישה והסביבה מוכרת.

יחד עם זאת כל קהילה היא שונה ואני חושבת שלפני שאני נוגעת ומזיזה אני חייבת להכיר

מהו האתגר הגדול שעומד לפתחך?

במערכת חינוכית כמו כל מערכת חינוכית, הסיפור המרכזי הוא כוח אדם מקצועי ומיומן.

יש הרבה אנשים טובים במערכת וצריך להשקיע בהם ולא לנוח על זרי הדפנה.

כוח אדם מקצועי הוא שמוביל את הדרך ליעילות התייעלות. זו משימה קשה שלוקחת זמן אבל שכרה בצידה.

מסר שהיית רוצה להעביר?

הקהילה היא חלק מרכזי במערכת החינוך ואני מאוד קשובה לצרכיה ומקדמת על פי זה.

עדיין אין לי את התשובות לכל השאלות אבל דלתי פתוחה לכל שאלה, מוזמנים להגיע, להתקשר או לכתוב אלי.

”אז מה רואים?”

אסתר לבנון – מורדוך

והפעם אמליץ מאד על סדרות בוי.א.די, עם ניחוח סקנדיבי, למי שהחמיץ את הוויזיה ולמי שלא הבחין בחדשות. סדרת המתח השבדית הוויזיה, 2 עונות, עונה לשם ”הגשר”. מדובר בגשר שמחבר בין שבדיה לבין קופנהגן בירת דנמרק. כשבאחד הערבים כל האורות על הגשר כבים וכשהם נדלקים מחדש מתגלה גופה שמוטלת בדיוק בקו הגבול של שתי המדינות, מוזעקת למקום הבלשית סאגה נורן. אל סאגה מצוות מרטין, בלש דני. כמקובל בז’אנר, מדובר בשני הפכים שצריכים ללמוד להסתדר אחד עם שני, אבל כאן מצליחה ”הגשר” להפתיע וליצוק משמעות חדשה לקשר, כאשר מתברר מהר מאוד שסאגה לוקה בתסמונת אספרגר. לא מדובר באספרגר מהסוג המשעשע של הבלש מונק, (למי שמכיר/ה) אלא כזה שהופך אותה למאוד טובה בעבודה שלה, אך לחסרת אונים בקריאת סיטואציות חברתיות. העובדה שמרטין הוא קומבינטור שצריך ללמד אותה מה הוא ההבדל בין שקר לשקר לבן ומתי משתמשים בכל אחד מהם, היא הבסיס לחיכוך בין השניים, שמתחילים במרדף אחר רוצח סדרתי שמוחה נגד עוולות חברתיות בשתי המדינות. באופן מותח מצליחה ”הגשר” להפתיע בכל פעם כשחשבת שהבנת מה יהיה הצעד הבא. הסידרה השניה היא ”הצוות”. ”הצוות” היא דרמת פשע נורדית, שפותחה בחמש השנים האחרונות על-ידי איחוד השידור האירופי ובית הפקה דני. זו סדרה אירופית חדשה, שלא רק מתארת את קורותיה של סוכנות משטרה בינלאומית הפועלת בכמה מדינות אירופיות, אלא גם שילבה כוחות מכמה מדינות מאחורי הקלעים של הפקתה. היא הופקה בשיתוף פעולה של חברות מדנמרק, אוסטריה, בלגיה, גרמניה ושווייץ. כוחות המשטרה בסדרה, פועלים ביחד ב”ורופול” כדי לפתור יחד בעיות של היבשת, בעיקר בתחום הפשע המאורגן. הצוות כולל מומחים לזיהוי פלילי ולמודיעין ומומחים לפשעים כמו סחר בבני אדם, עבדות מודרנית, הלבנת כסף, שוחד ושחיתות. הנושא המרכזי הוא סחר בנשים. והעלילה מרתקת ומפתיעה. בראש צוות החקירה עומדים הראלד ביורן, חוקר משטרה דני, וג’קי מולר, חוקרת גרמנייה בדרגת רב פקד וגם חוקרת בלגית, אלישיה ורביק. ושיתוף הפעולה ביניהם כמובן חושף גם טפח ניכר ממערכות היחסים האישיות שלהם, וביניהם. וההמלצה האחרונה הפעם, היא ”זכאי”. דרמת הפשע, משפחתית/חברתית, הנורבגית המרתקת. זו דרמה בת 10 הפרקים, שמתייחדת בקצב יותר איטי, בסגנון פילם-נואר ובאלמנטים פסיכולוגיים. במרכז ”זכאי” נמצא אקסל בורגן, שטיפס במעלה הסולם העסקי של אסיה והפך לבכיר בתאגיד ענק, 20 שנים לאחר שזוכה מאשמה ברצח אהובתו מהתיכון. אך כשעיירת מולדתו, בנורווגיה, נקלעת למשבר כלכלי, בורגן מוצא את עצמו חוזר למקום שהפנה לו עורף, כדי להציל את החברה המרכזית מפשיטת רגל. המטענים לא נשכחו, פצעים נפתחים מחדש וקונפליקטים טריים צפים כשהעבר והווה נפגשים, במה שנהפך לקרב האשמות, נקמות וגם תקווה לפיוס עבור אקסל, האיש שאולי זוכה אבל עוד לפני כן – הורשע, כפי שרבים מתושבי העיירה לא מאפשרים לו לשכוח.

יש להדגיש כי הרב היה קונסרבטיבי, ישבנו במעורב גברים ונשים, כך שהגלולה לא הייתה מרה כל-כך. אני עושה זאת מתוך רצון להרגיש שייכות לעם היהודי ותו לא. לדעתי יש לאפשר את הפעילות של תפילות בציבור בתוך הקיבוץ למעוניינים בכך. אנחנו בעד חופש מכפיה דתית, אבל אסור לנו לשכוח כי יש לאפשר מצד שני חופש דתי גם לחברי קיבוץ שבחרים בזה. אם לא נאפשר טקסים דתיים הרי שאנו חוטאים בכפייה אנטי דתית. ידוע לי שהיו ויכוחים רבים האם לאפשר לקיים את התפילה במתקן ציבורי. אני חושב שצריך לאפשר זאת, כי בעידן שאנו הולכים ונותנים לחברים יותר חופש בתחומים שונים, והאוכלוסיה הולכת ומתגוונת יש לאפשר יותר חופש גם בתחום המסורתי.

תמר דרייבלט – קמינצ'יק:

דת ומסורת הם שני דברים שונים מבחינתי. מסורת יום כיפור שלי כללה בעיקר רכיבה על אופניים בכביש החוף, טיול בנחל אלכסנדר ואכילת פומלות בשטח. אבל גם ימי כיפור אלה כללו מפגש בבית הכנסת (על אופניים) והסתיימו בתקיעת השופר. גם בניית הסוכה, סדר פסח וראש השנה אפשרו כולם מפגש בלתי אמצעי, לא דתי, ולא מחייב עם מסורות נעימות, מקרבות ובעיקר ארוכות שנים. כשם שעם השנים בונות קהילות מסורות יהיה נכון ונעים לשלב מסורות אלה בהווי הקהילה שלנו.

זהר רוטבליט:

איך שלא יהיה, הקיבוץ הזה הוא תוצר של תנועה מהפכנית, ואף אחד לא ייקח את זה מאיתנו... החכמה כעת היא לשמור על הרוח המהפכנית, ובמקביל - להתאים את עצמינו לרוח התקופה שאנחנו חיים בה ולהמשיך להיות רלוונטיים... אם נעצור לרגע ונדמין תמונת חזון כלל-ארצית או אפילו כלל-עולמית... מה היינו רוצים שיהיה בה? מי האנשים שחולקים את המרחב? מה היחסים ביניהם? האם כולם אותו הדבר? כיצד הם מקבלים האחד את השני? כיצד הם מקבלים את השוני? בהשראת דבריו של גנדי - בואו נהיה אנחנו השינוי, שאותו אנחנו רוצים לראות בעולמנו.

להפתעתי, למרות מחיר הדמים הכבד, לא באמת הפנמנו את השיעור החשוב ביותר שאותו יום כיפורים שנת 1973, שהיה בעצם היום השביעי למלחמת ששת הימים, בא ללמד אותנו.

שיעור בחשבון נפש וביכולת לסלוח קודם לעצמנו על חטאנו ורק אז אולי, יום אחד, לסלוח לאחרים.

אירור: El Humor de Moshe Kanaskevich
מתוך הספר החיים זה כן קיבוץ - <https://www.facebook.com/kibbutzstorys>

מוזמנים הערב:

אורית גלבמן מארכת את צילי ינקו ובהופעת אורח מיוחדת - יונתן קנסקביץ'

כלי הקשה - שמעון גרינשטיין גיטרות - תמיר שחם

**יום שישי 16.10 בשעה 22:00
פאב "הבום" דגניה ב'**

כניסה: 30 ש"ח. להזמנת כרטיסים אוריה: 054-7731743

היום השביעי בגיל 17 ניגשתי לארון קלטות הוידאו של אבא וחיפשתי סרט תיעודי שמספר על מלחמות ישראל במטרה ללמוד "בעיניים" לבגרות בהיסטוריה ולא על לפי ספרי הלימוד שנתנו לנו לשון. אבי היה חובב סרטי מלחמות מושבע וחשבתי שאולי אמצא אצלו משהו שיעזור לי למבחן. "מלחמת יום הכיפורים- דיון באולפן- 20 שנה למלחמה- ערוץ 1" היה כתוב בכתב ברור, עגול ויפה.

ליד הקלטת שכבו עוד 5 מלחמות נוספות ואני החלטתי להתחיל דווקא במלחמת יום הכיפורים, משהו במילה כיפורים עשה לי משהו.

כך בעצם החל ה"רומן" שלי עם המלחמה הזו, שעד היום מהדהדת בראשי בכל יום זיכרון או סתם יום רגיל תחת שמי מדינת ישראל רוויית המלחמות המוצדקות והלא מוצדקות. תלוי את מי שואלים.

כמעט 20 שנה חלפו מאותו יום בו הקלטת נכנסה אל הוידאו המשפחתי ולצערי אל הארון נוספו סרטים חדשים על מלחמות חדשות בפורמטים חדישים יותר, אך בעלי אותו תוכן מטריד. ואני, למרות שמאז ראיתי עשרות רבות של סרטים בנושא, לא יודע שובע, בדיוק כמו אבא שלי.

ואולי אני "מכור" למלחמה ההיא כי לדעתי היא מסמלת הכי טוב את הישראלי הלוחמני שאנחנו עד עצם היום הזה.

עיוור לשינויים החלים יום יום סביבו ובעיקר מתנשא על האחר, כאילו אנחנו המצאנו את המלחמה ואין עוררין על כוחנו. ככל שעוברות השנים אני חושב שהעיסוק הבלתי פוסק הזה במלחמה הנוראה ההיא נובע מתוך תחושת חוסר אמון עמוקה שמבעבעת בי מאז שירותי הצבאי, שירות מדמם שגרם לי לפקפק בכוונות השלום של שני הצדדים, שעסוקים כבר שנים בהקזת אחד את דמו של השני, אוחזים אחד בגרנו של השני, ללא מנוח.

נכון, האיומים עלינו אינם תלושים מן המציאות וזאת יוכיחו היטב ההתרחשויות הביטחוניות בשנים האחרונות והשלכותיהן על חיי כולנו.

אך יחד עם זאת לעתים אני חושב שכולנו באיזשהו מובן "מכורים" למלחמות ולתחושת האחדות שהן מביאות עמן, מסירות מאיתנו את עוולות השגרה בארצנו הקטנטונת ולזמן מה אנו מפסיקים להאשים אחד את השני ב"מצב" ומתכנסים ככוח אחד כנגד כל אלו המאיימים לכלותנו.

לפעמים אני מרגיש שאנחנו עם אחד רק במלחמות ושביום יום אנחנו רק חבורה הזויה של עולים מהגרים שהתקבצו יחד באותה פיסת אדמה, נלחמים בשדים עדתיים, במאבקים כלכליים ובממשלה מנותקת, מימין ומשמאל.

חלפו שנים מאז אותה אזעקה גורלית...

סדרי עולם משתנים, כלי המלחמה מתחלפים, מדינות מתפרקות ואנחנו עדיין מנפנפים בדגל הניצחון של ערב סיום מלחמת ששת הימים.

כאילו רק אתמול השמדנו תוך כמה שעות את חילות האוויר של סוריה ומצרים, דהרנו שיכורי כוח אל תוך יהודה ושומרון והחזרנו את הכותל לידינו.

שישה ימים נפלאים וטרגיים כאחד שפילגו את העם ויצרו חומת הפרדה בינינו.

מלחמת יום הכיפורים הפתיעה את כולנו לפני 42 שנה, אבל

מבדל לעדשה של צבי הולצמן

אחרי החגים

זו לי הפעם הראשונה שאני עובדת במקום שיש בו חופשה מרוכזת במהלך תקופת החגים.

כך יצא שיש לי שבועיים שלמים של חופש בהם, ברמת העיקרון, לילדים יש מסגרת ואני אוכל לעשות המון דברים שלא הספקתי, דברים שסתם רציתי או לא עלינו – כלום. לעשות כלום.

אז זה התחיל בזה שהיה צריך לתפור את עניין ערבי החג והשבתות אל מול ההורים שלי ושלו, מה שמיד הוריד ארבעה ימים של לעשות כלום מתוך ה 14 שהיו לי.

מבעוד מועד תוכנן קמפינג בסוף החופש, כיף בפני עצמו אבל בהחלט לא לעשות כלום.

ירדו עוד יומיים. ארחנו חברים מהמרכז, כיף אחר בפני עצמו אבל בהחלט לא לעשות כלום, ירדו עוד יומיים. בקיצור מכל הכלום עשינו המון.

נותרו שישה ימים, לא רע באופן כללי, אבל האופן שבו התמוססו ישווה רק לקרחונים הנמסים.

קבעתי עם חברות – פעם אחת יצאה אל הפועל, השנייה כבר יצאה לחוצה מיד, להגיע לעיר הגדולה לא הסתדר. תכננתי טיפול אחד מפנק ולא הספקתי ובין משפחה, ניקיונות, סידורים, בכלל לא זוכרת מה עשיתי. כנראה שכלום!

היממה האחרונה לחופש כבר היתה קשה ממש. צריך להרגיל את הילדים לישון מוקדם, להתעורר מוקדם, וכל המטלות הקטנות והגדולות, שדחינו בגלל החגים, נפלות כמו ג'יטונים במכונת מזל שלא משחררת.

מטלות קטנות ומעיקות שבגלל הדחייה הפכו ענקיות וכמעט בלתי ניתנות לביצוע.

קשה כל כך היה לחזור. מה בקשתי? גשר אחד קטן נוסף לפני שחוזרים למירוץ והכלום הופך שוב לחלום רחוק, רחוק מדי.

המצב

המצב הביטחוני, או יותר נכון ההסלמה במצב הביטחוני, היא מוחשית מאי פעם.

אני רואה עצמי כמי שחיה בדו קיום, לא מבחינה בן דת לדת ומאמינה שכל אדם באשר הוא אדם ראוי לכבוד וליחס הוגן. פתאום אני מפחדת, מפעמת בי תחושת אי נוחות ואי שקט, מן מבוכה מהולה בפחד מהיכן תפתח הרעה.

באופן בלתי נשלט כמעט, המבט משתנה גם כלפי אנשים שאני מכירה לאורך זמן ותחושת הביטחון האישי אובדת.

מבחינתי, גל הטרור הנוכחי שונה מקודמיו, אולי מפני שעכשיו אני צפונית אבל בעיקר משום שאז לא היו לי ילדות ויכולתי לשקוע בסוג מסוים של אסקפיזם.

היום, השאלות שלהן כל כך קשות ואין לי תשובות לא להן ולא לעצמי.

אף אחד כבר לא מאמין שהילדים שלו לא ילכו לצבא.

באסה.

טיול פריחה ברכס חזקה – בשנית

רכס חזקה- בשנית הוא רכס בזלתי במזרח הגולן, שריד להרי געש קדומים וממנו תצפית מיוחדת לרמה ולגליל.

המסלול היורד מפסגת הר חזק דרך יער אלונים עד לכפר הצ'רקסי הנטוש ג'וויזה, מתאים לטייל בסוף אוקטובר – תחילת נובמבר כדי לצפות בחלמוניות ובסתוונות התשבץ.

איך מגיעים?

רצוי לפחות שני רכבים!

מצומת יהודייה שבצפון הכינרת עולים עם כביש 87 עוברים את צומת המפלים, ממשיכים ישר עד לצומת הבשן, פונים שמאלה בכביש 98 לאחר כ-3 ק"מ נראה שלט סימון שבילים ושלט "ג'וויזה" שם סוף המסלול ושם נשאר רכב אחד.

נמשיך עוד כ-3 ק"מ, נעבור את אלוני הבשן ונגיע לכניסה להר חזק (עץ אלון בפינה)

*אפשר להמשיך אחרי הכניסה עד לחנייה קטנה בצד שמאל של הכביש ולגשת ברגל למצבה לחללי סיירת השיריון – ארז בתוך הנגמ"ש

נחזור לכניסה להר חזק וניסע בכביש המשובש עד לשלט של שמורות הטבע. לפני שניכנס למסלול הרגלי, נעלה עם הרכב עד למגרש החנייה של המוצב וניגש לראות את החלמוניות והסתוונות.

חלמונית גדולה

סתוונית התשבץ
(על הפרח יש פסים)

נחזור לשלט שמורות הטבע, נעבור הגדר ונתחיל בטיול הרגלי. בתחילת המסלול נפגש עם החלמוניות, הסתוונות, עצי העוזרד, אגס סורי ועצי האלון. בשטח זה נמצאים ביחד 3 סוגי אלונים: אלון מצוי, אלון התבור ואלון התולע. נמשיך במסלול (המסומן בירוק) (עד שנגיע לשרידי הכפר הצ'רקסי גוויזה).

במאה ה-19 נמלטו מוסלמים קווקזים מרוסיה אל האימפריה העות'מנית, שליטי האימפריה כיוונו את המתיישבים החדשים לאזורי הספר לשמור על הביטחון ולגבות כספים.

הכפר ג'וויזה הוא חלק מכפרי הצ'רקסים ברמת הגולן. כיום נשארו כמה בתים הרוסים ובית מעיין – עין גוויזה מוקף בסבך פטל קוצני ומשמש גם מסתור לחזירי הבר. (אפשר לשכשך רגלים במים)

הדרך ממשיכה דרך חורשת עצי צפצפה מכסיפה עד לנקודת הסיום בה השארנו את הרכב.

טיול נעים

אביבה ועמוס

(אוקטובר 2015)

ברכות מועדת צעירים:

ברכות לגיוס

ליאור סורוקה ודיקלה אוסטרובסקי

ברכות לשיחורור

אלה נוי, רון זורניצקי, וגל בנייה

וברכה נוספת -

לכל הסטודנטים ממשיכים ומתחילים שתהייה שנת לימודים פוריה ומוצלחת.
לחיילים - שתהייה שנה קלה, נעימה ובעיקר שלווה ושקטה.

לכל צעירי גזית בארץ ובחול שתהיה שנה טובה, שנת עשייה, סיפוק והנאה.

למסירה:

שולחן אוכל + 6 כיסאות
לפרטים - נעמי גרוסמן
נייד: 050-6864297

למכירה:

שידה לתינוק במצב מצויין
לפרטים:
בן שוורצר
נייד: 050-9016515

למכירה:

מיטת קומותיים מעץ מלא + ארגז מצעים
במצב חדש - 1100 ש"ח
לפרטים - משפחת אלרום
נייד: 054-9773745

אומרים שאישה בהריון הרבה פעמים לא יכולה לאכול אוכל שהיא אהבה לפניכן.
פתאום יש מאכלים שעושים לה בחילה, או שסתם לא מתחשק לה. לי זה לא קרה.
הדבר היחידי שפתאום מצאתי את עצמי לא רוצה לאכול זה סלק. פשוט לא התחשק לי ואני מאוד מאוד אוהבת סלק.
עכשיו אני מחפה על התקופה הזאת בגדול!
סלק מבחינתי הוא הפלא של הטבע, הממתק של הטבע וכל היופי שבטבע.

סלט סלק חי

הסלט הפשוט ביותר הוא לפעמיים גם הטעים ביותר - שני סלקים מקולפים וחתוכים למקלות דקים (זיליינים) לתבל במיץ לימון, שמן זית ומלח.

סלק הולך מצויין גם עם תפוזים ומכיוון שעונת התפוזים בפתח אפשר ורצוי להוסיף פילטים של תפוז או פשוט לסחוט לסלט מיץ תפוז טרי.
הסלט הזה יותר טעים לאחר שהוא ישב יום אחד במקרר.

סלק כבוש כבישה עדינה עם בצל אדום.

2 סלקים
חצי בצל אדום
חומץ תפוחים
סוכר לבן

1. צולים את הסלקים בתוך נייר כסף בתנור בחום של 220 מעלות למשך שעה.

2. כשהסלק מוכן, מקררים אותו ופורסים לפרוסות דקות. שמים בקערת זכוכית פורסים את הבצל האדום פרוסות דקות ומחברים בין השניים.

3. מכינים את נוזל ההחמצה - ביחס של 1:2:3 - סוכר:חומץ:מים - כלומר - על כוס סוכר נשים שתי כוסות חומץ ושלוש כוסות מים. מביאים את הנוזל לרתיחה עדינה, מוסיפים כפית מלח ויוצקים אותו על הסלק והבצל.
מכסים את הקערה בניילון נצמד ומשאירים בחוץ למשך 12 שעות.

בשיטת ההחמצה הזאת אפשר ומומלץ לנסות להחמיץ מגוון סוגי ירקות טריים.
אפשר אם אתם אוהבים גם להוסיף לנוזל טעמים ועשבים כמו טימין, רוזמרין, עלי דפנה, פלפל שחור, הל וכדומה....

יוגה

מזמינה אותנו לפגוש רבדים שונים: גוף, מחשבות, רגשות ובינהם זורמת נשימה. בתרגול מתפנה מרחב של זמן ותשומת לב להקשיב ולפעול מתוך מודעות רעננה ליציבה ולנשימה, לשמר ולשכלל יכולות.

ימי א' בערב 20:30-22:00 **ושישי בבוקר** 11:30-12:45
השיעורים מיועדים למתחילים ולממשיכים.
תרגול המשלב ישיבה, תרגילי נשימה, תנוחות יוגה והרפייה תוך למידת עקרונות האימון.

ימי ג' בבוקר 09:00-10:00 (בתאום עם רונית דורון-במסגרת 'המועדון המועשר').
במסגרת 'המועדון המועשר' בבית היוצר שיעור לגיל הזהב בישיבה על כסא.
תרגול מודעות, נשימה והתרווחות הגוף.

ימי ד' בערב 20:30-21:30
שיעור המיועד לממשיכים ולמתקדמים.
אימון רציף של תנוחות בוריה ללא הנחייה דידיקטית.

יום ה' אחה"צ 17:00-18:15
שיעור מיועד לנשים בהריון.
תרגול המשלב מודעות, נשימות ותנועה בהתכוונות לתקופת ההריון והלידה.

מפגשי יוגה תראפיה
מפגשים פרטניים בהם יש אפשרות להתמקד באופן אישי ולפי הצורך שעולה.
בעזרת כלים מעולם היוגה: הרפייה, נשימה והנעה ליצירת שינוי.

מינה גושן 0508232342 || Yoga-vijnana.co.il || Minaga75@gmail.com || קיבוץ גיט

**לחן ועומר וכל משפחת
אורןמזל טוב עם הולדת
הבן - הנכד
רוי**

**לברית ואילן וכל
משפחת רייכר - רומם
מזל טוב עם הולדת
הבן - הנכד - הנין
שני**

נשמח להשתתף גם בשמחה שלכם... ספרו לנו עליה במייל, בהודעת טקסט או בתא דואר 260 ונשמח לברך!

**סיימתם לקרוא את העלון?
אנא שימו אותו בתא הדואר של הארכיון. תודה!**